

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. M. D.**, proti žalované: **Městská část Praha 18**, se sídlem Bechyňská 639, Praha 9, zastoupena JUDr. Petrem Balcarem, advokátem se sídlem Panská 895/6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2017, č. j. 11 A 114/2015 - 72,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaná domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2017, č. j. 11 A 114/2015 - 72, kterým byla za nicotná prohlášena rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2015, č. j. MČ 18 21452/2015 OKT, a č. j. MČ 18 21449/2015 OKT, jimiž žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila dvě rozhodnutí o částečném odmítnutí informací podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

[2] V kasační stížnosti žalovaná požádala, aby byl tomuto mimořádnému opravnému prostředku přiznán odkladný účinek. Uvedla, že má za to, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem a dále, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to s ohledem na to, že žalobce uplatnil vůči žalované nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 173 000 Kč, která mu údajně vznikla vydáním těch rozhodnutí žalované, která byla v pravomocném napadeném rozsudku prohlášena za nicotná.

[3] Žalobce ve svém vyjádření k žádosti žalované uvedl, že přiznání odkladného účinku není namístě. Podle žalobce žalovaná netvrdila ani neprokázala naplnění podmínek plynoucích z ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Dále žalobce podotkl, že k přiznání odkladného účinku nemůže vést ani skutečnost, že ve věci bude případně v mezidobí před rozhodnutím o kasační stížnosti vydáno nové rozhodnutí.

[4] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle

ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[6] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[7] Žalovaná (stěžovatelka) předmětnou žádost odůvodnila tím, že žalobce vůči ní uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 173 000 Kč, která mu údajně vznikla vydáním těch rozhodnutí žalované, která byla v napadeném rozsudku městského soudu prohlášena za nicotná, jakkoli ovšem toto svoje tvrzení podrobněji nenařadila na zákonné podmínky přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu poukazuje na výše uvedené a dále na dispoziční zásadu ovládající řízení o kasační stížnosti; soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele zjišťoval a dovozoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 36). Jak pak uvedl zdejší soud v usnesení ze dne 3. 8. 2017, č. j. 4 Afs 140/2017 - 29, „[k] poukazu stěžovatele na skutečnost, že by mohl být obrožen žalobami na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, Nejvyšší správní soud konstatuje, že bez konkrétního důkazu nelze takový následek rozsudku krajského soudu nyní předjímat“. Zdejší soud zdůrazňuje, že zakládala-li by případná hrozba náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím povinnost soudu přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, znamenalo by to, že odkladný účinek musí být při zrušení správního rozhodnutí (či jeho prohlášení za nicotné) přiznán vždy, což neodpovídá smyslu a účelu stávající právní úpravy odkladného účinku.

[8] Nutno dodat, že soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného (správního orgánu) v důsledku rozhodnutí krajského soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013 - 20).

[9] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podaný žalovaným je třeba hodnotit i ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS: „S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům [...]“. Podle usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 4 Afs 140/2017 - 29, pak: „Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.“ V neposlední řadě pak z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, plyne, že takovým ojedinělým

pokračování

případem odůvodňujícím přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude sama o sobě ani „[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci“.

[10] Pro úplnost pak soud dodává, že si je vědom své rozhodovací praxe, dle které je namístě přiznat odkladný účinek kasační stížnosti směřující proti rozsudku krajského soudu, který uložil povinnému subjektu přes jeho nesouhlas povinnost poskytnout informace (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2016, č. j. 2 As 256/2016 - 40, nebo ze dne 6. 9. 2017, č. j. 2 As 313/2017 - 17). V nyní projednávané věci ovšem městský soud takovou povinnost žalované neuložil. Uvedená judikatura proto na řešený případ nedopadá.

[11] Se zřetelem ke všem shora uvedeným důvodům rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu